

॥ खण्ड ०९ ॥
 ॥ भजन पाठा नं. २३ ॥
 ॥ ओवी भजना नंतर म्हणण्यात येणारे गजर ॥
 ॥ गजरे ॥

--: गजर २३/०१ :-

॥ सतचित्तानंद च्या सुता । अनुसयेच्या पुता...।
 यशोदेच्या लाडल्या, कृष्ण महाराजा अवधुता ॥

--: गजर २३/०२ :-

॥ उभा आहे कृष्ण देव । ओहंम्-सोहंम् त्याचं नाव । कोरी भुम्मा त्याचं गाव ।
 त्यानं जुम्मा घेतला । ताळ केला देहजीव ॥

--: गजर २३/०३ :-

॥ ओहंम् सोहंम् कृष्ण अवधुत । ओहंम् सोहंम् कृष्ण अवधुत
 कृष्ण अवधुत कृष्ण अवधुत । बोला हो मुखानं.. ।
 ओहंम् सोहंम् कृष्ण अवधुत.. ॥

--: गजरे २३/०४ :-

॥ ओहंम्-सोहंम् बिज मंतंर । लावली धुनी.....।
 कृष्णा तुया वाचुन कर्तार । जगात नाही कोणी ॥२३/०४/०१॥
 ॥ कल यवगी उठली धुनी । चतुर्पंती नाम हे तारक... ।
 तुम्ही उठा गडे हो । करा देहीचं सार्थक ॥२३/०४/०२॥

--: गजर २३/०५ :-

॥ पुर्वि जन्म घेतला मथुरेत । खेळ केला गोकुळत...।
 पुर्ण अवतार तुवा घेतला, आता या सावंग्यात ॥

--: गजर २३/०६ :-

॥ उगवले चांदणं । देवानं लांबवला दोरा हो दोरा....
 देवकीच्या पोटी कृष्णदेव । जन्मला हिरा ॥

--: गजर २३/०७ :-

॥ जन्म घेतला देवकी पोटी । हा अवतार आला सावंग्यामध्यी ।
 कृष्णाजी तुयी किर्त झळकते । सा-या जगामध्यी ॥

--: गजरे २३/०८ :-

॥ निरशुन्याहुन सावंग नगरी । उतरला जगजेती ।
 धुम्मधुम्मकार शकुन गर्जला । भक्त तारण्यासाठी ॥ २३/०८/०१ ॥
 ॥ निरशुन्याहुन आली ज्योत । पहाड पर्वत ओलांडत ।
 झरझरा उतरली ज्योत । पहा सावंग्यात/खोडगावात ॥ २३/०८/०२ ॥
 ॥ निरशुन्याच्या धन्या । सांवंग्याच्या नाथा/मालका ।
 हा अखंड देह-जीव नांदवजो सारखा ॥ २३/०८/०३ ॥
 ॥ तु सुखकर्ता, तु दुःखहर्ता । सावंग्याच्या नाथा ।
 देवा अनामता, देवा अवधुता । तुमच्या चरणी माथा ॥ २३/०८/०४ ॥
 ॥ निराकार निरंजना ! अनामत अवधुता ! आमची अरज आहे आता....
 देहे-जीव नांदव सुखी देवा ! तुमच्या चरणी माथा ॥ २३/०८/०५ ॥

--: गजरे २३/०९ :-

॥ अमरावती नगरी जयजयकार । कृष्ण, थडीच्या कोङडाशीला !
 कोङडाशीला आनंद झाला एकाच आरोळीला ॥ २३/०९/०१ ॥
 ॥ कृष्णाजीचे घरं ! अमरावती नगरं ..!
 गुप्त झाली ज्योत, सापडला मोती सावंगपुरं ॥ २३/०९/०२ ॥

॥ चिरोडीच्या शिखरावर, कृष्ण हरी अवतरले
भक्त झाले हैराण, भैसनाम मुखी आले. ॥ २३/०९/०३ ॥

॥ उजळ कापुर ज्योत । कृष्णा नदिच्या थडीवर । नागार्जुन सागर...
कौंडाशीला जावुन पाहयं । उभा आहे हर्षण अंबर ॥ २३/०९/०४ ॥

॥ कृष्णाजीचे कर्मस्थान । अमरावती नगर ।
तेथुन गुप्त झाली ज्योत । सापडला मोती सावंगपुर ॥२३/०९/०५॥

--: गजरे २३/९० :-

॥ चिरडोच्या शिखरावरी । देवराया अवतरले कृष्णाजी ।
भक्त झाले हैराण । चतुर्पंती नाम दिले मुखी ॥ २३/९०/०१ ॥

॥ चिरोडीच्या शिखरावरी । रत्न गवसले श्रीकृष्ण हरी ।
आनंदी आनंद । झाला बाळ कृष्ण पाहुनी ॥ २३/९०/०२ ॥

॥ मुंगी पैठनचा होय तो जोत की । सावंग्यात झाला गायकी ।
ठाईठाई अवतार खेळला । याहीची महीमा वर्ण किती ?॥२३/९०/०३॥

॥ अवतार घेतले ठाई ठाई । खेळ केला गोकुळ वसवत ।
प्रकट झाली अखंड ज्योत । पहा आता सावंग्यात ॥ २३/९०/०४ ॥

॥ पायी पदम् मुखी रत्न । बेंबी याहीच्या हिरा हिरा ।
नाचत खेळत पुर्ण अवतार । सावंग्याशी आला ॥ २३/९०/०५ ॥

॥ रोमावळीला गणीता नाही । देव रूपी उध्दारला..
धन्य देवाची लिला धनीदेव । घटोघटी भरून उरला ॥ २३/९०/०६॥

॥ कुणी गोविंद म्हणा । कुणी गोपाळ म्हणा ।
अशी वेळ येणार नाही पुन्हा ॥ २३/९०/०७ ॥ ॥ २३/९०/०७ ॥

॥ कृष्णसखा उभा राउळात । मोहन जैसा उभा बंन्शी धामात॥२३/९०/०८॥

॥ कामधेनु गाय जागृत । अहीनाच्या इथं । भावीका/चातुरा घरी आली ।
पाजे अमृताचा पान्हा । धन्य माउली ॥ २३/९०/०९ ॥

॥ राव-साव आले घरा । शकुन कृष्णाजीचा खरा..।
चंद्र-सुर्याच्या पलीकडे आहे । अनमोल माझा हिरा ॥ २३/९०/१० ॥

॥ आम्ही व-हाडी व-हाडी । हरी नामाचे भिकारी ।
आलो तुया दरबारी । भेट दयाना श्रीहरी ॥ २३/९०/११ ॥

॥ आलो तुया दरबारी । हरी नामाचा भिकारी ।
अन्जान बाब्ळाला साहय करी । लेकराचा संभाळ करी ॥ २३/९०/१२॥

॥ भक्त उभे दीन दयाळ । तुझी पाहयते वाटं ।
तुया भेटी साठी । जीव हा झाला कासाविस ॥ २३/९०/१३ ॥

--: गजरे २३/११ :-

॥ धन्य भाग्य कृष्णा पायी । हाती काठी कृष्णा राखे गायी ।
मुखी आहे याहीची अमृत संजीवनी ॥

--: गजरे २३/१२ :-

॥ ऐक मानवा सांगतो तुला । नको विसरू हरी भजनाला...।
जाय रे एकवेळा सावंगपुर । नगर पाहयं रे एकवेळा॥ २३/१२/०१ ॥

॥ सावंग्याशी जाता का कोणी । माझी विनवणी कृष्णाच्या कानी । जावुन सांगजा..।
दोन्ही हातानं मुजरा माझा । झेंडयाले ठेवजा ॥ २३/१२/०२ ॥

॥ सावंग माझ माहेर । आम्ही लेकरं या अवधुताचे ।
आम्हा भय नाही बा भय नाही कोणाचे ॥ २३/१२/०३ ॥

॥ गुढी पाडवा दस-याला । यात्रा भरते सावंग्याला ।
राउळात दोन्ही झेंडे । दर्शन घेवु चला ॥ २३/१२/०४ ॥

॥ देवाचं राउळ सुर्यमुखी । दोन्ही झेंडे डोलती ।
सभामंडपी शकुन गर्जती । याहीनं दवंडी देल्ली नामचतुर्पंती ॥२३/१२/०५॥

:- गजर २३/१३:-

॥ सांज-सकाळी कृष्णाजीला । मनभावाचे फुलपुष्प, वाहतो लवुन ।
उजळ कापुर ज्योत । विनवितो सदो नित ॥

:- गजरे २३/१४ :-

॥ तिर्थयात्रेला कशाला जावु ? कोरडी अक्षदा फुल कुरं वाहु ?
तुया चरणी मंजुल रसाळ वाणी । नाम संजीवनी ॥ २३/१४/०९ ॥
॥ मन मोग-याचे फुल घ्या हो । पान फुलं.. ।
तुजला अर्पन क्लें ॥ फुलं घ्या हो..॥ २३/१४/०२ ॥

:- गजर २३/१५ :-

॥ मुजरा कृष्णाले कृष्णाले । मुजरा कृष्णाले भैसाले..।
अंबर करा देहीले ॥ मुजरा कृष्णाले भैसाले.

:- गजर २३/१६ :-

॥ अल्याड याहो, पल्याड न्याहो । अवधुता आदीगणा...।
या अन्जानाची कारणा । येवु दया मना मोहना ॥

:- गजर २३/१७ :-

॥ कृष्णाजी देवा ! करतो मी धावा ! तुझा पंजा शिरावर राहावा...।
तुमच्या कृपेने या देहीचा उध्दार व्हावा ॥

:- गजर २३/१८ :-

॥ भैसराज महाराजा । त्वा बरीच क्लेली माव...।
सदोनित तुम्हा विनवितो । संकष्टी तु धाव ॥

:- गजर २३/१८ :-

॥ जरा थांबा, घावरू नका ! उभा आहे सखा ! तो मिटवन धोका...
या चतुर्पंती नामाला विसरू नका ॥

॥ तुम्ही या भजनी बसा । उभा आहे सखा, होणार नाही धोका...।
या चतुर्पंती नामाला येवुन भजा ॥

:- गजरे २३/१९ :-

॥ याहो याहो या । सर्व मिळुनी या ।
या मानवतेच्या महा मंदिरी । आपण जावु/गाऊ या ॥ २३/१९/०९ ॥

॥ याहो याहो या । सर्व मिळुनी या ।
अवधुत नाम देवाचे । गोड गाऊ या ॥ २३/१९/०२ ॥

॥ विठ्ठल मेरा पिता । खकिमणी मेरी माँ । करके विठोबा मेरा नाम आजा ।
तेरे जैसा कोई दाता । रकम आये चारो धामा ॥ २३/१९/०३ ॥

॥ तुम्ही या, भजनी बसा ! उभा आहे सखा ! होणार नाही धोका...
या चतुर्पंती नामाला येवुन भजा ॥ २३/१९/०४ ॥

॥ या ! तरा हो येथी । उभा आहे जगजेठी ।
कृष्ण महाराजा.. उघडा कवाड घ्या हाती किल्ली ॥ २३/१९/०५ ॥

॥ दरवाज्यावर भक्तराज उभा । सावंन्याचा राजा ।
देवा अवधुता । एकवेळ दर्शन दे दर्शन दे राया ॥ २३/१९/०६ ॥

॥ याहो याहो या । लवकर तुम्ही या । दर्शन तुम्ही दया ।
कृष्ण दयाल दीन-दुबळ्याची हाक कानी घ्या ना ॥ २३/१९/०७ ॥

॥ सोन्या चांदीन भरली नावं । भक्त असलं त्याचा भाव ।
दीन-दयाल दर्शन घ्या । सावंग माझ गाव ॥ २३/१९/०८ ॥

॥ भाव भक्ती ज्याच्या घरी । बांध जन्माची शिद्दोरी । जो करे याची चाकरी ।
देव भक्ताचा भक्ताचा होय गडी ॥ २३/१९/०९ ॥

:- गजरे २३/२० :-

॥ का बसले हो अंधारात ! घे किल्ली जा झाटपट !
 ताला खोलुन पाहय राउळत....
 कशी जगमग जळते ज्योत ! या निर्वाणाची इथं ॥ २३/२०/०९ ॥
 ॥ ज्योत चमकली, कळु नाही आली ! कशी वनवन हिडते गाय...
 या वासरा साठी, कशी हंबरते गाय ॥ २३/२०/०२ ॥

:- गजरे २३/२१ :-

॥ हरी भजनी लाजु नको मना । प्रपंच पाहुणा दोन दिवसाचा ।
 हरी भजन पुण्यवंताच्या घरी । बांधली शिदोरी आत्म झानाची ॥०९
 ॥ देवाच्या नामाची वाजवली टाळी । हरी तुया नामाची वाजवली टाळी ।
 कुणीतरी चला देह गावी । पाहु विदूठल रुक्माई ॥ २३/२१/०२ ॥
 ॥ तुम्हा दिसते आम्हा दिसते । दिसते सर्व जना ।
 चंद्र-सुर्याला दिसत नाही । काय त्याहीचा गुन्हा ? ॥ २३/२१/०३ ॥

:- गजर २३/२२ :-

॥ काशी हुन गमन । कारल्याशी आला ।
 यवणी उभा आहे देव राया माझा ॥

:- गजर २३/२३ :-

॥ देव अवच्याला देण देतो । ज्याला गवसलं तो घेतो...
 ज्याला नाही गवसलं । तो दोष देतो ॥

:- गजर २३/२४ :-

॥ माझ मस्तक तुमच्या चरणी । संकष्टी धाव चकपाणी
 संकष्टी धाव चकपाणी । संकष्टी, धाव चकपाणी ॥

:- गजर २३/२४ :-

॥ चंद्र-सुर्य आकाशी, प्रकाश या धरणी वरी । तिन ताळाची करे चाकरी
 अवधुता कितिक वर्ण गुण । भगवंता कितिक वर्ण गुण ॥

:- गजरे २३/२५ :-

॥ देव भजनात आला । आनंदी आनंद झाला ।
 भक्त जनाची हाक ऐकुन । देव धावुन आला ।
 किंवा :- गळडावर बसुन देव माझा । धावुन आला ॥२३/२५/०१॥
 ॥ सुर्य उगवला, प्रकाश पडला । आनंद झाला, भारी...।
 हरी नामाचा वाजे चौघडा । देव दरबारी ॥ २३/२५/०२ ॥

:- गजर २३/२६ :-

॥ सावंव्याच्या कृष्णाजीन । एक खांदला ईरा ।
 त्या ई-याले अमृत धारा...

जो असनं भाव्याचा पुरा । त्याच्या मुखात पडतीन धारा ॥

शब्दार्थ :- ईरा :- नदिचे शुद्ध पाणी पिण्याकरीता नदिच्या वाळुच्या पात्रात हाताने छोटा खड्डा केल्या जातो. अत्यंत कमी वेळातच या खड्डयाला नदिचा पाझार फुटुन नदीच्या शुद्ध पाण्याच्या धारा ने तो खड्डा नदिच्या शुद्ध व पवित्र पाण्याने भरला जातो. या नदीचा शुद्ध पाझार फुटलेल्या या छोट्या खड्डयाला ईरा असे म्हणतात. तसेच नदी काठी शुद्ध पाण्यासाठी खोदलेल्या विहीरीलासुद्धा विरा अथवा ईरा म्हणतात.

:- गजर २३/२७ :-

॥ सावंव्याचा महार खरा । ओहंम्-सोहंम् खोदला ईरा ।
 त्या वि-याले अमृत नामाचा झारा ।
 त्या हि-याच्या भोवती का घालता येरझारा ॥

:- गजरे २३/२८ :-

- ॥ कृष्णाजीचा बोल आहे अनमोल । लागली खाण हि-या रत्नाची, माणीक मोत्याची...
याची पारख कराना । तेव्हा चुकन चौ-यांशी ॥ २३/२८/०९ ॥
- ॥ धन्य धन्य कृष्णाजी धनी । त्वा दिली ही अमृत वाणी ।
तुया सारखा योगी बापा । जगात कोणी नाही ॥ २३/२८/०२ ॥
- ॥ या तिरगुणाच्या पलीकडे ठावुक नव्हतं नाव गावं ।
त्वा पढवले गोपाळ । अवधुत राव ॥ २३/२८/०३ ॥
- ॥ धन्य धन्य कृष्णाजी धनी । राउळी उभे राहुनी । झेंडे स्थापले दोन्ही ।
तुया देहेचे पाणी तिरभवनी । कशी प्रकट केली वाणी ॥ २३/२८/०४ ॥
- ॥ अल्याड याहो पल्याड न्याहो । कृष्ण अवधुता, आदीगणा..
या अन्जानाची कारखणा येवु दया मना ॥ २३/२८/०७ ॥
- ॥ हातात डमरु गळ्यात माळ । कपाळी शोभे चंद्र कला ।
शंकरा, पार्वतीच्या नरा । ये माझे माहेरा ॥ २३/२८/०६ ॥
- ॥ कृष्ण आमचा कैवारी । अवधुत आमचा कैवारी ।
सावंत्या नगरात होईन आमची नित वारी ॥ २३/२८/०७ ॥
- ॥ एवढी अरज या कर्ता-याच्या/विद्वलाच्या/अवधुताच्या/भैसाच्या पायी ।
हाती काठी सावळ वळ्तो गायी ॥ २३/२८/०८ ॥
- ॥ एवढी अरज या आदीपुरुषाच्या/कृष्णाच्या/अनामतच्या/अनमोलाच्या पायी ।
हाती काठी सावळ वळ्तो गायी ॥ २३/२८/०९ ॥
- ॥ धन्य धन्य कृष्ण देवा । हे वाणी काढली तुवा ।
तुया पायाचा धरला धावा..
आम्ही अरज केली । पावन होय बा आता ॥ २३/२८/१० ॥
- ॥ धन्य धन्य कृष्णाजी देवा । घडो तुझी सेवा । मागणं हेही...
या सोहंम् ज्योतीच्या ठाई । पुन्डा धर देही ॥ २३/२८/११ ॥
- ॥ निराकार निरंजना । अवधुत अनामता । एवढी अरज आहे आता ।
देह जीव नांदव सुखी । तुमच्या चरणावर माथा ॥ २३/२८/१२ ॥
- ॥ मुजरा भैसाले । कृष्णाले । अंबर करा देहीले ॥ मुजरा..॥ २३/२८/१३ ॥
- ॥ कृष्ण अवधुत । ईश्वर-पुना । हृदयी बसले..
मला हे आदीपुरुष दिसले ॥

-- गजर २३/२९ :-

- ॥ घ्याहो घ्याहो घ्या । उभे नका राहु ।
अवधुताचा प्रसाद घ्याहो । तसे नका जावु ॥

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥

